

Củng cố tổ chức cơ sở đảng ở miền núi là một yêu cầu quan trọng và cấp bách hiện nay

Chu văn Tấn

Miền núi nước ta có vị trí rất quan trọng về chính trị, kinh tế và quốc phòng. Trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội và sự nghiệp chống Mỹ cứu nước hiện nay, miền núi mạnh hay yếu có ảnh hưởng trực tiếp đến sự nghiệp cách mạng của cả nước. Nhiệm vụ của đảng bộ và nhân dân các tỉnh miền núi rất nặng nề và vẻ vang. Chúng ta cần đẩy mạnh hơn nữa nhiệm vụ sản xuất, chiến đấu để góp phần tích cực và xứng đáng vào sự nghiệp giải phóng miền Nam, thống nhất Tổ quốc, xây dựng miền núi vững mạnh về mọi mặt để miền núi tiến kịp miền xuôi; cải thiện hơn nữa đời sống của đồng bào các dân tộc; đồng thời tạo điều kiện cho việc xây dựng, phát triển công nghiệp, nông nghiệp văn hóa xã hội sau này.

Muốn hoàn thành tốt đẹp nhiệm vụ cao cả và mục tiêu phấn đấu vĩ đại đó, một vấn đề cơ bản nhất, quyết định nhất là cần củng cố, phát huy mạnh mẽ vai trò lãnh đạo của Đảng đối với toàn bộ sự nghiệp cách mạng của nhân dân các dân tộc. Đồng bào các dân tộc tin tưởng tuyệt đối vào Đảng và Hồ Chủ tịch, hăng hái làm cách mạng, nhưng không thể tự phát tiến lên được, mà phải được sự lãnh đạo trực tiếp của các đảng bộ vững mạnh thật sự tiêu biểu cho lập trường, quan điểm, đường lối của Đảng, bảo đảm tính chất giai cấp, tính chất tiên phong của Đảng. Thực tế càng cho ta thấy: tổ chức của Đảng là tham mưu chỉ đường cho quần chúng, nơi nào chi bộ, đảng bộ còn yếu, đảng viên không gương mẫu và thiếu kiên quyết vận động quần chúng chấp hành các chính sách của Đảng và Nhà nước, không kiên quyết đưa quần chúng theo con đường làm ăn tập thể của Đảng thì hợp tác xã xã nơi đó không vững, mọi mặt công tác trì trệ, đời sống quần chúng gặp khó khăn. Vì vậy, vấn đề tăng cường công tác xây dựng đảng nói chung,

việc kiện toàn các tổ chức cơ sở của Đảng ở miền núi nói riêng là một vấn đề then chốt, có tính chất quyết định đối với toàn bộ sự nghiệp cách mạng của các dân tộc miền núi.

Từ khi ra đời, Đảng ta rất chăm lo đến việc xây dựng cơ sở đảng ở miền núi. Bác và các đồng chí Trung ương đã từng trực tiếp làm công tác tuyên truyền, giáo dục người của các dân tộc để kết nạp vào Đảng. Đi đến đâu, Bác cũng nhắc nhở các cấp phải quan tâm đến công tác xây dựng đảng. Những lời dạy bảo của Bác về công tác xây dựng đảng khi Bác về thăm đảng bộ Cao Bằng; thăm Đại hội đại biểu đảng bộ khu tự trị Việt Bắc đã để lại cho chúng ta những ấn tượng sâu sắc, rất thấm thía. Chính nhờ sự quan tâm của Trung ương, nhờ sự cố gắng của toàn thể cán bộ, đảng viên các đảng bộ miền núi, công tác xây dựng Đảng ở miền núi đã đạt nhiều kết quả to lớn. Mấy năm nay, cơ sở của Đảng được mở rộng nhanh chóng, dần dần ăn sâu trong quần chúng các dân tộc, các bản làng. Đội ngũ cán bộ các dân tộc ngày càng đông đảo và dần dần được trưởng thành, tiến tới đảm đương được mọi công tác ở địa phương. Nhiều chi bộ, đảng bộ "bốn tốt" đã thật sự là hạt nhân lãnh đạo của Đảng ở nông thôn miền núi. Sự trưởng thành của các đảng bộ là nhân tố quyết định những thành tích xây dựng và chiến đấu của các tỉnh miền núi.

Nhưng so với yêu cầu trước mắt và lâu dài của cách mạng, những thành tích đã đạt được về xây dựng tổ chức cơ sở của Đảng ở nông thôn, miền núi là còn quá thấp. Sức chiến đấu và năng lực lãnh đạo của tổ chức cơ sở đảng nói chung chưa đáp ứng sự đòi hỏi của tình hình, nhiệm vụ mới. Tổ chức cơ sở của Đảng còn có những mặt yếu có mặt nghiêm trọng.

Công tác xây dựng tổ chức cơ sở đảng có nhiều mặt, từng mặt có nhiều vấn đề trong bài này chúng tôi chỉ nêu lên một số vấn đề sau đây:

1 - Tăng cường công tác giáo dục chính trị, tư tưởng cho cán bộ, đảng viên

Đảng ta đã nhiều lần khẳng định rằng: Trong công tác xây dựng Đảng, công tác giáo dục chính trị, tư tưởng giữ vững vị trí quan trọng hàng đầu. Có làm tốt công tác giáo dục chính trị, tư tưởng mới làm cho cán bộ, đảng viên vững vàng về quan điểm, lập trường của chủ nghĩa Mác - Lênin làm cho họ thấu suốt đường lối, chính sách của Đảng, luôn nâng cao dũng khí của người cộng sản. Như vậy là vũ trang cho họ vũ khí sắc bén để họ phấn đấu cho mục đích của Đảng. Có như thế, cương lĩnh, đường lối, chính sách của Đảng, nhiệm vụ cụ thể của các đảng bộ địa phương mới được thực hiện đầy đủ.

Yêu cầu của cách mạng càng cao tình hình càng phức tạp, khó khăn thì cán bộ, đảng viên càng phải được giáo dục tốt để nắm được đường lối chính sách của Đảng, có quyết tâm cao, vượt mọi khó khăn, tự giác chấp hành và kiên quyết lãnh đạo quần chúng chấp hành các chính sách của Đảng và Nhà nước. Thực tế của mấy năm qua cho ta thấy: ở đâu học tập tốt các nghị quyết Hội nghị lần thứ 11 và lần thứ 12 của Trung ương Đảng, có liên hệ nhận thức và kiểm điểm việc làm của từng tổ chức đảng, từng đảng viên thì ở đấy chi bộ lãnh đạo quần chúng đạt nhiều thành tích, cán bộ và đảng viên được trưởng thành. Qua việc tổ chức giáo dục chính trị tư tưởng, nhiều chi bộ đã bước đầu khắc phục chủ nghĩa cá nhân, tư tưởng hữu khuynh bảo thủ, nâng cao ý thức tổ chức, kỷ luật, và phát huy tính tiên phong, tính giai cấp cho đảng viên. Do đó, chi bộ đã lãnh đạo vượt các chỉ tiêu kế hoạch, chiến đấu và phục vụ chiến đấu giỏi, bảo đảm giao thông vận tải... Nhiều đảng viên đã không quản khó khăn, không sợ hy sinh nâng cao phẩm chất cao quý của người cộng sản.

Những nơi phong trào còn nhiều khó khăn tổ chức của Đảng chưa bảo đảm vai trò nòng cốt lãnh đạo, chưa trở thành trung tâm đoàn

kết các dân tộc ở địa phương thì các cấp ủy hãy kiểm điểm xem công tác giáo dục chính trị tư tưởng đã làm tốt chưa, có làm hay không, đã động viên được tính tự giác của đảng viên để họ ra tay lãnh đạo quần chúng chưa? Hiện nay vẫn còn có những chi bộ chuyển biến chậm. ở đây chi bộ không họp để những người đảng viên thảo luận với nhau xem Đảng ta đang lãnh đạo nhân dân ta đánh Mỹ thế nào nhiệm vụ sản xuất và chiến đấu của chi bộ làm gì để cùng toàn Đảng, toàn dân giành thắng lợi... Có khi hàng năm hoặc lâu hơn, chi bộ vẫn chưa họp. Do đó, người đảng viên không thấy rõ sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước đòi hỏi mình phải hy sinh, phấn đấu cao hơn nữa, địa phương mình phải đóng góp xứng đáng cho cách mạng. Nhiều khi chỉ nghĩ đến mình, không nghĩ đến tập thể, hoặc chỉ nghĩ tập thể của địa phương không nghĩ đến lợi ích của cả nước; không kiên quyết động viên sức người, sức của để phục vụ cho tiền tuyến, cho chiến thắng. Một số đảng viên cho nhiệm vụ mình đối với cách mạng đến đây là đủ, nay chỉ cần làm công tác được chừng nào hay chừng ấy, còn thì để lớp người khác làm. Các đồng chí đó xoay ra bao chiếm đôi bãi để làm riêng, bỏ mặc công việc hợp tác xã: hoặc để mặc quần chúng làm gì thì làm. Tư tưởng hữu khuynh, cầu an, thỏa mãn và tính bảo thủ đã trở thành phổ biến ở một số đảng bộ, mặc dù mức độ của từng nơi có khác nhau. Một số ít đảng viên còn mơ hồ về lập trường giai cấp, có khi không phân biệt bạn thù.

Vì vậy, công tác chính trị lúc này hơn lúc nào hết cần được tiến hành một cách sâu sắc, tích cực, khẩn trương và đều khắp ở các đảng bộ, chi bộ nhằm hoàn thành tốt nhiệm vụ chính trị của Đảng.

Công tác chính trị, tư tưởng của các đảng bộ miền núi lúc này là xây dựng tư tưởng cách mạng tiến công mạnh mẽ, phát huy chủ nghĩa anh hùng cách mạng và ý chí quyết chiến, quyết thắng giặc Mỹ xâm lược trong mọi lĩnh vực, phát huy truyền thống cách mạng, đoàn kết của các đảng bộ và các dân tộc miền núi, tạo ra một khí thế cách mạng sôi nổi, mạnh mẽ và liên tục. Trên cơ sở đó mà khắc phục tư tưởng hữu

khuyh, bảo thủ và mọi biểu hiện của chủ nghĩa cá nhân, tiếp tục giải quyết tốt vấn đề "hai con đường" ở nông thôn.

Giáo dục cho cán bộ, đảng viên nhận rõ tình hình và nhiệm vụ mới của cách mạng từ đó mà nâng cao ý chí cách mạng, tinh thần trách nhiệm của đảng viên đối với công việc của Đảng, với đời sống của quần chúng. Làm cho cán bộ, đảng viên hiểu sâu sắc đường lối chống Mỹ, cứu nước và những chính sách lớn của Đảng, như chính sách đối với hợp tác xã nông nghiệp, chính sách lương thực, phân phối để họ quyết tâm củng cố hợp tác xã cho thật vững mạnh, kiên quyết khắc phục khuynh hướng làm giàu riêng lẻ, tự giác cao trong việc chấp hành các chính sách, không theo đuôi quần chúng, không tin vào "đặc điểm" mà dây dưa hoặc không làm nghĩa vụ đối với Nhà nước. Thực tế cho chúng ta tin tưởng sâu sắc rằng: Đảng viên ở miền núi rất tốt, nếu được giáo dục kỹ về chính sách của Đảng, họ sẽ hăng hái vận động quần chúng thực hiện tốt các chính sách đó. Bài học của đảng bộ tỉnh Lạng Sơn cho ta rất rõ vấn đề này. Vấn đề lớn nữa là giáo dục, nâng cao phẩm chất, đạo đức cách mạng cho cán bộ, đảng viên, khắc phục tệ nạn tham ô, hủ hóa, chè chén bữa bãi, làm ma to, tổ chức cưới linh đình.

Cán bộ, đảng viên ở nông thôn miền núi, ngoài những nét chung ra còn có những đặc điểm khác các nơi khác. Trình độ chính trị, văn hóa thấp, nhận thức chậm, kể cả những đảng viên lâu năm. Tiếng nói, tập quán của từng dân tộc khác nhau, có nơi đảng viên chưa nói thạo tiếng phổ thông. Đảng viên ở xa nhau, xã và huyện lại càng xa hơn. Do đó, cần có phương pháp giáo dục, tổ chức học tập thích hợp với các đảng bộ miền núi. Kinh nghiệm của những nơi làm tốt công tác tư tưởng đối với đảng viên miền núi là kiên nhẫn, kêu gọi cho cán bộ, đảng viên nhớ lại truyền thống cách mạng, truyền thống đoàn kết của đảng bộ, nhận rõ mặt ưu điểm của mình, rồi từ việc đánh giá tình hình chấp hành chính sách của Đảng và Nhà nước, mà thấy rõ cái đúng, cái sai. Tự giác nhận rõ những khuyết điểm để sửa chữa, dần dần thực hiện

việc phê bình tự phê bình, đấu tranh với những tư tưởng sai lầm trong đảng bộ. Không nên cho rằng: do "đặc điểm" miền núi, không nên thực hiện phê bình, tự phê bình, thủ tiêu đấu tranh nội bộ. Song phải thấy hết những khó khăn để tổ chức lãnh đạo cho chặt chẽ. Trong các kỳ sinh hoạt chi bộ, trong các lớp học tập đều phải nắm vững phương hướng phát huy mặt tốt để khắc phục mặt chưa tốt, kiên nhẫn, tích cực làm cho đảng viên tự nguyện tiếp thu cái đúng, sửa chữa cái sai, hăng hái vươn lên.

Công tác chính trị tư tưởng là công tác thường xuyên, quán triệt toàn bộ sự hoạt động của đảng bộ, nhưng cũng cần tiến hành những đợt tập trung, có lãnh đạo chặt chẽ, có nội dung, yêu cầu cụ thể để từng bước nâng cao giác ngộ cho đảng viên, từng bước khắc phục những khuyết điểm hiện nay.

Các trường đảng của tỉnh, huyện phải cố gắng mở thường xuyên. Nội dung, chương trình phải thích hợp với trình độ cán bộ, đảng viên của từng vùng. Cần mở các lớp lưu động ngăn ngày để cán bộ và đảng viên ở cơ sở đi học được thuận tiện hơn.

Khôi phục và cải tiến chế độ sinh hoạt của các đảng bộ, chi bộ là một vấn đề rất quan trọng. Mỗi kỳ sinh hoạt phải nâng cao nhận thức tư tưởng, nâng cao trình độ hiểu về đường lối, chính sách của Đảng, về nhiệm vụ của người đảng viên, có liên hệ mặt tốt để phát huy, thấy mặt yếu để khắc phục, thấy sai lầm để sửa chữa. Sinh hoạt chi bộ là một hình thức giáo dục chính trị tư tưởng rất tốt cho cán bộ, đảng viên, phải được sự giúp đỡ, chỉ đạo của đảng ủy, huyện ủy. Để huyện ủy phải bồi dưỡng cho cán bộ huyện, cho bí thư hay phó bí thư đảng ủy, chi bộ nắm vững được tình hình, nhiệm vụ của Đảng, của đảng bộ để về truyền đạt xuống cơ sở. Đó là cách thiết thực bồi dưỡng về chính trị, tư tưởng của Đảng cho cán bộ và đảng viên.

Lâu nay chúng ta chưa làm tốt việc này, cho nên có một số đồng chí bộ ít sinh hoạt, hoặc có sinh hoạt nhưng chỉ bàn những vấn đề cụ thể về sản xuất, thuộc chức năng của ban quản trị hợp tác xã chưa thấy sâu sắc rằng sinh hoạt chi bộ là để thấy rõ nhiệm vụ và phương hướng tiến lên, nâng cao quyết tâm thực hiện nhiệm vụ đó. Các sinh hoạt chi bộ như thế không thể làm cho công tác chính trị, tư tưởng của Đảng đạt kết quả tốt được.

Cần cải tiến việc truyền đạt các chủ trương, chính sách của Đảng cho thích hợp với tình hình, trình độ của đảng viên miền núi, làm cho những chính sách của Đảng được phổ biến sâu rộng trong cán bộ đảng viên. Các cấp ủy, nhất là huyện ủy cần phân công xuống các vùng trực tiếp giải thích chính sách cho đảng viên. Nói một lần chưa hiểu thì nói thêm, làm cho chủ trương chính sách của Đảng được phổ biến sâu rộng trong các đảng bộ, để các đảng bộ liên hệ với tình hình, đặc điểm của địa phương mà tổ chức lãnh đạo thực hiện.

2 - Nắm vững quan điểm của giai cấp trong công tác tổ chức của đảng

Đảng ta là đội tiên phong của giai cấp công nhân, bao gồm những phân tử tiên tiến nhất, cách mạng nhất của giai cấp công nhân và nhân dân lao động. Một mặt phải làm cho đảng viên thấm nhuần tôn chỉ, mục đích của Đảng nhận rõ nhiệm vụ xây dựng chủ nghĩa xã hội, nhiệm vụ chống Mỹ cứu nước của toàn đảng, toàn dân, nhận rõ phương hướng phát triển kinh tế miền núi và các chính sách khác của Đảng và Nhà nước, làm cho người đảng viên dù người của dân tộc nào, cũng phải suy nghĩ, hành động với tư cách là người của giai cấp công nhân. Mặt khác, phải làm cho tổ chức của Đảng được vững mạnh, có kỷ luật chặt chẽ, thật sự hoạt động cho Đảng, phục tùng lợi ích của Đảng.

Công tác tổ chức của các đảng bộ miền núi về căn bản là tốt, do đó, các đảng bộ đã trưởng thành như ngày nay, đã lãnh đạo và tổ chức

mọi thắng lợi ở địa phương xây dựng khu căn cứ địa ngày càng vững chắc. Song cũng có những nơi làm chưa tốt. Có tổ chức của Đảng còn kém, nát, mất đoàn kết, không lãnh đạo thực hiện được tốt những nhiệm vụ của Đảng. có những đảng viên kém, quá kém không còn là người chiến sĩ tiên phong của giai cấp công nhân, không thực hiện nhiệm vụ của Đảng, vẫn mang nhiều tính chất giai cấp gốc rễ của mình. Những tổ chức và đảng viên như thế không thể nào tiêu biểu cho tính chất của Đảng được. Có tình hình đó là do công tác giáo dục chính trị, tư tưởng làm chưa tốt, nhưng điều rất nghiêm trọng là công tác phát triển Đảng, sắp xếp tổ chức và đội ngũ cán bộ lãnh đạo chủ chốt không đúng với đường lối tổ chức của Đảng.

Có nơi vì cảm tình họ hàng, dân tộc đã đưa vào Đảng những phần tử thuộc giai cấp bóc lột, đã từng làm tổng lý, cường hào, ngụy quân, có tội ác với quần chúng. Khi đã được vào Đảng rồi họ lại dắt dây những người "cùng cảnh cùng thuyền" vào Đảng. Họ vào Đảng không phải vì giác ngộ về Đảng ta mà là vì những quyền lợi trước mắt của họ, là để có địa vị, có quyền hành. Có nơi họ trù lại người cách mạng cũ và quần chúng của Đảng. Trong một lúc nào đó họ có thể làm tốt được một số việc chung. Nhưng dần dần cách mạng tiến lên, họ đã trở thành những người đầu tiên do dự, đi tới làm trở ngại cho việc thực hiện, hoặc xuyên tạc việc thực hiện chính sách của Đảng. Nội bộ Đảng do đó phát sinh mất đoàn kết, mâu thuẫn giữa tư tưởng tiến bộ và trì trệ, giữa tư tưởng đúng đắn của Đảng với tư tưởng của giai cấp không vô sản. Tổ chức đảng kém liên hệ mật thiết với quần chúng vì một số người đó không có tín nhiệm trong quần chúng. Có nơi đã phát hiện những phần tử đã giết hại cán bộ, làm hại cách mạng nay giữ những vai trò chủ chốt ở xã như phó bí thư chi bộ, chủ nhiệm hợp tác xã... Họ đã khống chế những quần chúng tốt, chèn ép những gia đình có công với cách mạng...

Ngoài một số ít phần tử xấu có vấn đề lịch sử chính trị, xã hội phức tạp nằm trong tổ chức đảng ra, một vấn đề cần được chú ý là có

những đảng viên lịch sử, thành phần rất tốt nhưng khi vào đảng không được bồi dưỡng tốt, không bảo đảm tiêu chuẩn đảng viên. Có nơi vì coi trọng việc cấu tạo thành phần dân tộc trong cấp ủy, đã đưa những người không đủ tiêu chuẩn của một cấp ủy viên, hoặc còn đề những người mắc sai lầm, khuyết điểm nặng ở trong cấp ủy. Vì vậy, đội ngũ cán bộ lãnh đạo chủ chốt ở một số nơi không thuần, không mạnh, làm cho tổ chức của Đảng ở đó chưa bảo đảm tốt tính chất giai cấp, tính chất tiên phong của Đảng.

Trước tình hình ấy, một số cấp ủy chưa thấy hết tính chất nghiêm trọng, mà lại cho là việc "bình thường" cho là miền núi thì khó tránh những thiếu sót đó. Khuynh hướng sai lầm phổ biến hiện nay là khi xem xét đặc điểm của miền núi chỉ nhìn thấy khó khăn, không nhìn thấy thuận lợi. Có cấp ủy, cán bộ, đảng viên do quá nhấn mạnh, đến "đặc điểm dân tộc" đã vi phạm cả những nguyên tắc xây dựng Đảng, như không dám đấu tranh với những đồng chí có khuyết điểm, sợ thù oán; không dám xử lý những đảng viên vi phạm điều lệ Đảng, phạm pháp luật Nhà nước. Có những cán bộ, đảng viên cho mình là người dân tộc có "đặc điểm" tập quán riêng, nên đã làm những việc sai lầm, như làm ma to, cưới con chưa đến tuổi, ăn uống tốn kém, nhưng lại không làm đầy đủ nghĩa vụ đối với Nhà nước. Những đồng chí đó đã lấy mặt tiêu cực chủ quan của mình để gắn vào đặc điểm chung của miền núi, rồi theo đuôi những yếu tố tiêu cực ấy, không dám kiên quyết vươn lên.

Thái độ đúng đắn nhất của người cộng sản là khi xem xét tình hình miền núi phải thấy được khó khăn và những nét riêng của miền núi và thấy được mặt thuận lợi, trong đó mặt thuận lợi là căn bản, khó khăn là tạm thời. Nắm lấy và phát huy mặt thuận lợi, mặt căn bản, ra sức khắc phục những khó khăn thì bất cứ ở vùng dân tộc nào cũng có thể bảo đảm những nguyên tắc về xây dựng Đảng.

Trong khi tiến hành công tác xây dựng đảng ở miền núi, chúng ta cần vận dụng như thế nào để bảo đảm tính chất giai cấp, tính chất tiên phong của Đảng. Đó là vấn đề rất cơ bản, cần nhận thức đúng đắn để tạo sự nhất trí cao đối với đường lối tổ chức của Đảng. Miền núi có nhiều dân tộc, nhiều vùng khác nhau, mỗi vùng, mỗi dân tộc có phong tục, tập quán và tiếng nói khác nhau. Điều kiện kinh tế, xã hội và trình độ chính trị văn hóa cũng có những đặc điểm riêng. Vì vậy mọi công tác, trong đó công tác xây dựng Đảng phải rất coi trọng những đặc điểm ấy. Ví dụ miền núi có nhiều dân tộc, muốn đoàn kết các dân tộc thì phải chú trọng bồi dưỡng người các dân tộc để dựa vào Đảng và đào tạo họ trở thành cán bộ lãnh đạo, và phải đoàn kết được nội bộ, đoàn kết được cán bộ. Hoặc có những phương pháp, hình thức giáo dục thích hợp với trình độ và hoàn cảnh địa lý của miền núi... Song không thể vì quá nhấn mạnh vào đặc điểm dân tộc mà hạ thấp tiêu chuẩn, yêu cầu, làm ảnh hưởng đến tính chất giai cấp, tính chất tiên phong của Đảng là phương hướng. là nguyên tắc cao nhất của công tác xây dựng Đảng. Trong các đảng bộ có thể có nhiều đảng viên người các dân tộc khác nhau, những người đó nhất thiết phải là người được giác ngộ nhất định về giai cấp, về Đảng. Họ là những người thuộc thành phần cơ bản, tự nguyện đứng trong hàng ngũ của giai cấp công nhân. Trong Đảng không có vấn đề "liên hiệp" các giai cấp hoặc dân tộc. Trong cơ cấu của các cấp ủy, không thể giống như cơ cấu mang tính chất mặt trận của chính quyền và các đoàn thể mặt trận của quần chúng. Cấp ủy viên trước hết phải bảo đảm tiêu chuẩn. Cấp ủy viên phải là người thật sự hoạt động, không phải là tượng trưng đoàn kết, cho nên, đi đôi với việc mạnh dạn cất nhắc cán bộ người dân tộc, các cấp ủy cần quan tâm bồi dưỡng để anh chị em làm được việc. Chính nhiều đồng chí không phân biệt, nhận thức đúng đắn, vấn đề nên đã chấp hành sai lệch đường lối tổ chức của Đảng.

Trong Đảng, không có vấn đề liên hiệp dân tộc, nhưng Đảng ta rất coi trọng việc phát triển Đảng vào các dân tộc, đào tạo bồi dưỡng cán bộ dân tộc, mạnh dạn cất nhắc những cán bộ, đảng viên hăng hái, trung thành với cách mạng, kiên quyết chấp hành các chính sách, được quần chúng tín nhiệm và có năng lực tổ chức, lãnh đạo nhất định vào các cương vị lãnh đạo. Những đồng chí đó là tiêu biểu cho phong trào cách mạng và nguyện vọng chính đáng của quần chúng, là Đảng ta rất chú trọng giáo dục, bồi dưỡng những xã viên ưu tú của các dân tộc, nhất là những phần tử ưu tú vốn thuộc thành phần bán nông và trung nông dưới để đưa họ vào Đảng nhằm tăng thêm sức sống mới cho Đảng, đồng thời cải thiện thêm một bước thành phần xã hội xuất thân của đảng viên trong các đảng bộ.

Hiện nay, công tác phát triển Đảng ở miền núi là một vấn đề rất quan trọng và cấp bách. Vì hiện nay cơ sở đảng ở một số nơi còn mỏng; yếu, một số hợp tác xã chưa có chi bộ, nhiều đội sản xuất chưa có tổ đảng. Tỷ lệ đảng viên ở một số nơi thuộc vùng cao, vùng biên giới và những vùng xung yếu khác còn quá thấp. Nếu chúng ta không tích cực, khẩn trương làm tốt công tác này thì không thể tăng cường được vai trò lãnh đạo của Đảng đối với đồng bào các dân tộc ở đó.

Cần phát triển Đảng cho đều ở các dân tộc. Đó là điều kiện để đưa các dân tộc cùng tiến bộ, tiến kịp nhau, thực hiện bình đẳng dân tộc, xóa tận nguồn gốc sự hiểu lầm và thành kiến dân tộc. Đặc biệt coi trọng việc phát triển Đảng vào dân tộc Nùng, Mèo, Dao, Sán chỉ và Sán Dìu là những dân tộc có nhiều người nhưng tỷ lệ đảng viên còn thấp. Tích cực tạo điều kiện để phát triển Đảng mạnh hơn ở các vùng xa xôi biên giới, các dân tộc ít người và những nơi chưa có cơ sở đảng, để trong một thời gian nhất định, có thể xây dựng được chi bộ, tổ đảng. Trên cơ sở nắm vững tiêu chuẩn đảng viên và phương hướng giai cấp, khi tiến hành phát triển Đảng cần đặc biệt chú trọng vào nam, nữ thanh niên, lớp người trẻ ở nông thôn. Chống tư tưởng phong kiến, bảo thủ,

hẹp hòi đối với lớp người này. Đối với những vùng dân tộc ít người, mà trình độ chung còn thấp quá, cần tích cực tạo điều kiện để kết nạp đảng viên mới, nhưng cần bảo đảm về căn bản những tiêu chuẩn đảng viên.

Ở khu căn cứ địa còn phải chú ý tới con em của các đồng chí cũ, những gia đình là cơ sở cũ của cách mạng đã từng sống chết với cách mạng, không tiếc gì để bảo vệ cách mạng. Các đồng chí đó đã già, song còn ảnh hưởng tốt đến con em. Ta phải tiếp tục bồi dưỡng cho lớp trẻ đó tiến bộ, rèn luyện họ qua đấu tranh sản xuất và chiến đấu, tiến tới kết nạp họ vào Đảng.

Để đẩy mạnh công tác phát triển Đảng, các chi bộ cần thông qua phong trào sản xuất chiến đấu mà lựa chọn những phần tử tiên tiến, hăng hái để tích cực bồi dưỡng họ. Đối với miền núi, rất cần mở những lớp huấn luyện ngắn ngày cho những người nhằm phát triển Đảng ở một xã hoặc ở một vài xã chung vào một lớp. Đối với những nơi xa xôi, khó khăn, huyện ủy cần phối hợp với các đoàn thể quân chúng xuống củng cố cơ sở quân chúng để thông qua đó phát triển những phần tử ưu tú bồi dưỡng và tiến tới kết nạp họ vào Đảng. Đi đôi với công tác phát triển Đảng cần chú ý giáo dục, nâng cao chất lượng đảng viên; tích cực giải quyết loại đảng viên kém hiện nay.

3 - Đào tạo bồi dưỡng một đội ngũ cán bộ dân tộc, nhất là những cán bộ lãnh đạo chủ chốt ở cơ sở.

Xây dựng đội ngũ cán bộ dân tộc là một vấn đề lớn và toàn diện là công tác của Đảng và của Nhà nước. Trong bài này, chúng tôi chỉ nói đến một số vấn đề về việc kiện toàn đội ngũ cán bộ dân tộc của Đảng ở cơ sở.

Cán bộ dân tộc, cán bộ địa phương là những người từ trong quần chúng ở địa phương mà ra. Họ biết tiếng nói, hiểu tập quán sinh hoạt và tâm tư, tình cảm của đồng bào các dân tộc. Họ dễ gần gũi quần chúng, dễ có cảm tình với quần chúng. Trong lúc tình hình khó khăn, phức tạp,

lại càng thấy vai trò của cán bộ địa phương, cán bộ người dân tộc. Phong trào miền núi còn có những khó khăn riêng, hàng ngày, hàng giờ thường diễn biến ra nhiều hình, nhiều vẻ; có lúc có nơi khá gay go, phức tạp. Tổ chức cơ sở đảng thì ở xa cấp trên, việc kiểm tra giúp đỡ của cấp trên bị hạn chế. Tình hình ấy đòi hỏi tổ chức cơ sở đảng phải có tinh thần chủ động rất cao, có đủ năng lực để độc lập giải quyết những vấn đề phức tạp, khẩn trương ở địa phương. Có nơi bọn phản động gây ra lộn xộn, những cán bộ chủ chốt ở xã vững vàng đã kịp thời lãnh đạo quần chúng giải quyết tốt và gọn. Có nơi chỉ một bí thư chi bộ kiên quyết kiên trì đường lối cách mạng của Đảng, đã tập hợp được đảng viên quần chúng, xoay chuyển được tình thế. Mấy năm qua, phong trào hợp tác hóa ở nhiều nơi có nguy cơ bị thu hẹp, nhưng nhờ có cán bộ vững vàng, nên đã được duy trì, khôi phục và phát triển, hiện đang tiến lên mạnh mẽ. Những nơi đoàn kết dân tộc chủ yếu cũng là do có cán bộ tốt, chấp hành tốt chính sách của đảng nội bộ đoàn kết tốt. Thực tế càng cho ta thấy vị trí hết sức quan trọng của cán bộ cơ sở, nhất là những cán bộ lãnh đạo chủ chốt ở các địa phương miền núi.

Vì vậy việc kiện toàn đội ngũ cán bộ cơ sở có một ý nghĩa cách mạng to lớn là một vấn đề trước mắt phải được quan tâm giải quyết tốt. Hiện nay còn có những cấp ủy chưa nhận thức đầy đủ vấn đề này. Đội ngũ cán bộ cơ sở ở miền núi hiện nay nói chung là tốt. Tuy nhiên, ở một số nơi còn có những vấn đề cần được quan tâm giải quyết. Có cán bộ cơ sở có vấn đề lịch sử chính trị, quan hệ xã hội không tốt. Có người tham ô, hủ hóa, hống hách với quần chúng, xa rời quần chúng. Có nơi những phân tử xấu vẫn giữ vững vai trò quan trọng, thậm chí nắm cả lực lượng vũ trang ở địa phương. Nhiều cán bộ cơ sở hiện nay còn rất lúng túng trong công tác, trình độ năng lực chưa đủ đảm đương nhiệm vụ. Chúng ta cần ra sức đào tạo, bồi dưỡng và "cắm" cho đúng những vai trò chủ chốt như bí thư, phó bí thư chi bộ và đảng ủy. Phải có những chi ủy viên và tổ trưởng đảng đủ phẩm chất và năng lực lãnh đạo tốt

một hợp tác xã, một ngành của xã hay một đội sản xuất. Những đồng chí này vững vàng tiến bộ thì dù đất được cả địa phương tiến bộ. Từ trước đến nay chúng ta đã làm vấn đề này, có nhiều nơi là tốt. Đảng bộ ta đã có những loạt cán bộ cơ sở rất xứng đáng, công tác bền bỉ hàng chục năm hay lâu hơn, và đang trưởng thành trong phong trào chống Mỹ cứu nước.

Tuy nhiên, tình hình không cho phép chúng ta chủ quan thỏa mãn, mà phải kiểm tra lại đội ngũ cán bộ cơ sở, đánh giá cho đúng mặt tốt, thấy hết mặt chưa tốt để có quy hoạch xây dựng về mọi mặt, nhằm đáp ứng yêu cầu trước mắt và yêu cầu lâu dài của sự nghiệp cách mạng ở miền núi.

Trong thử thách của công cuộc xây dựng và chiến đấu ở địa phương, chúng ta có đủ điều kiện lựa chọn hàng loạt những đảng viên kiên quyết cách mạng, phân biệt rõ ràng thù bạn, đúng sai trong đó có những đồng chí xuất thân từ những tầng lớp cơ bản ở nông thôn. Phần lớn họ là lực lượng mới, trẻ, nảy nở trong phong trào, có lịch sử rõ ràng. Chỉ cần chúng ta nắm vững quan điểm giai cấp của Đảng để xem xét họ, không nên nhìn một chiều về mặt nói năng hoạt bát mà bỏ sót những đảng viên tốt có triển vọng trở thành cán bộ. Có những đồng chí ăn nói chậm chạp, nhưng được bồi dưỡng đã trở thành những cán bộ vững vàng, lãnh đạo khá. Năm 1962-1963 phong trào hợp tác hóa giảm sút ở một số tỉnh, nhất là ở các tỉnh Cao Bằng, Lạng Sơn, Huyện Vũ Nhai (Bắc Thái) đã cho ta một bài học rất quý báu về vấn đề chấp hành đường lối cán bộ của Đảng.

Có quan điểm giai cấp đúng đắn chúng ta mới thật lòng tin tưởng vào khả năng của cán bộ dân tộc, nhất là đối với những người xuất thân từ những gia đình nghèo khổ, thuộc thành phần cơ bản. Từ đó mà quyết tâm bồi dưỡng họ.

Phải kiên trì và công phu bồi dưỡng giáo dục tập thể và từng người cốt cán ở cơ sở, kể cả lớp mới và lớp cũ; thực hiện chế độ kèm cặp để bồi dưỡng trong công tác thực tế. Kiên quyết cho số anh chị em này đi học các lớp văn hóa chính trị ngắn ngày và dài ngày cho học kinh nghiệm thực tế ở những nơi có phong trào khá có cán bộ tốt. Cấp trên nhất là huyện ủy phải thường xuyên giúp đỡ bồi dưỡng cho cấp dưới, nắm vững các chính sách của đảng, giúp họ cách vận dụng vào từng địa phương. Lấy những điển hình tốt, những kinh nghiệm tốt ở địa phương để bồi dưỡng tại chỗ cho cán bộ. Cách kèm cặp, bồi dưỡng từ việc nhỏ đến việc lớn, lấy những việc cụ thể ở địa phương để học tập là cách rất tốt đối với cán bộ miền núi. Phải bảo đảm sinh hoạt đều trong tập thể lãnh đạo để giúp đỡ lẫn nhau. Phải giữ vững mối liên hệ từ trên xuống dưới, cấp trên truyền đạt, bồi dưỡng cho cấp dưới những tư tưởng, tình cảm cách mạng, đồng thời phải rất coi trọng việc kiểm tra cán bộ cấp dưới. Phải quan tâm đến đời sống của cán bộ thực hiện tốt các chế độ, chính sách của Đảng và Nhà nước đã quy định. Ngoài việc bồi dưỡng về lập trường quan điểm, chính sách văn hóa kỹ thuật, nghiệp vụ cho cán bộ cơ sở, chú trọng đúng mức đến việc cải tiến tác phong công tác và lề lối làm việc hằng ngày của họ, làm cho cán bộ cơ sở có thái độ và cách làm việc thật sự dân chủ với quần chúng, bình đẳng với người của các dân tộc, chống tác phong mệnh lệnh, dọa nạt quần chúng như một số cán bộ hiện nay còn phạm phải. giáo dục cho họ có đức tính chí công vô tư trong khi giải quyết công việc không địa phương cục bộ hoặc vì cảm tình họ hàng, dân tộc mà làm sai chính sách có thái độ dứt khoát giữa bạn và thù, đúng và sai.

Trên cơ sở đào tạo, bồi dưỡng hàng loạt cán bộ cơ sở mà lựa chọn thêm những phần tử ưu tú nhất vào cấp ủy nhất là phải kiện toàn cho được những vai trò chủ chốt ở xã như bí thư, chủ tịch, chủ nhiệm hợp tác xã... Những cán bộ chủ chốt phải là những người có tư tưởng tiên tiến, kiên quyết chấp hành chính sách có quan hệ tốt với quần chúng,

được rèn luyện qua phong trào cách mạng của quần chúng, trong đó cần chú trọng những đồng chí có thành phần xuất thân tốt, lịch sử rõ ràng, có khả năng bảo đảm hoàn thành tốt những nhiệm vụ được giao cho. Chú trọng đưa lực lượng mới trẻ, cán bộ nữ người địa phương vào những cương vị đó. Những địa phương có đồng bào nơi khác đến, cấp ủy nơi đó phải chú ý đào tạo và sử dụng tốt cán bộ nơi khác đến.

Đối với cán bộ cơ sở, cần lấy việc bồi dưỡng, giáo dục nâng cao lập trường, tư tưởng, trình độ năng lực công tác cho các anh chị em là chính. Tuy nhiên những trường hợp cần thiết phải thay đổi thì nên mạnh dạn thay đổi. Chú ý đưa thêm lực lượng mới vào. Đối với những phần tử xấu, bóc lột hoặc những đồng chí phạm nhiều khuyết điểm nghiêm trọng đã được giáo dục nhiều lần vẫn không tiến bộ, làm cản trở đến phong trào địa phương thì cần phải đưa ra khỏi các chức vụ hiện giữ hoặc đưa ra khỏi Đảng. Khi làm việc này phải làm tốt công tác tư tưởng, phải có cách thích hợp để bảo đảm sự cứng rắn về nguyên tắc mềm dẻo về phương pháp, bảo đảm đoàn kết nội bộ, đoàn kết dân tộc.

Trong khi đưa lực lượng mới, trẻ lên, vẫn phải quan tâm đầy đủ đến cán bộ đảng viên nhiều tuổi đã hoạt động lâu năm cho cách mạng. Phải tiếp tục bồi dưỡng và giao công việc xứng đáng, đãi ngộ đúng mức và tỏ thái độ tôn kính các đồng chí ấy, nhất là những cán bộ có tuổi, hoạt động lâu, có ảnh hưởng rất lớn trong quần chúng. Các đồng chí đó bị hạn chế về sức khỏe và một phần về năng lực nhưng còn có tác dụng động viên, đoàn kết quần chúng và có nhiều kinh nghiệm quý. Chúng ta cần coi trọng việc đoàn kết giữa cán bộ cũ và mới; già và trẻ, làm cho họ bổ sung cho nhau những mặt tốt, mặt yếu, do đó đoàn kết được đảng bộ, làm trung tâm cho sự đoàn kết các dân tộc. Đối với miền núi, vấn đề này phức tạp chúng ta cần chỉ đạo chặt chẽ, thận trọng, có tình, có lý và cần làm với tinh thần cách mạng không bảo thủ, rụt rè.

4 - Gắn chặt cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở với cuộc vận động xây dựng huyện ủy "bốn tốt"

Xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở theo phương hướng bốn tốt" là một cuộc vận động kiện toàn tổ chức cơ sở đảng về mọi mặt. Đó là trách nhiệm chung của cán bộ, đảng viên của cấp ủy, các ngành. Các cấp ủy cấp trên có trách nhiệm rất lớn, nhất là cấp huyện, cấp trực tiếp chỉ đạo cơ sở. Đối với những nơi tổ chức cơ sở đảng còn non yếu không thể tự củng cố được thì phải có sự giúp đỡ trực tiếp của huyện ủy.

Thông qua việc giúp đỡ xã, huyện ủy có thêm kinh nghiệm, nắm sâu sát tình hình cơ sở, bản thân được rèn luyện tiến bộ. Tổ chức cơ sở vững mạnh sẽ có tác động trở lại đối với việc kiện toàn cấp huyện. Nó đòi hỏi cấp huyện phải nâng cao năng lực và cải tiến cách lãnh đạo, chỉ đạo cho thích hợp với sự chuyển biến của cơ sở. Vì vậy hai cuộc vận động hỗ trợ lẫn nhau, đều cần được đẩy mạnh. Trong khi tập trung xây dựng cơ sở đảng, không coi nhẹ kiện toàn huyện ủy. Phải chấp hành nghiêm chỉnh Nghị quyết 136 của Ban bí thư Trung ương Đảng về việc kiện toàn sự lãnh đạo và chỉ đạo thực hiện của huyện ủy.

Mấy năm nay nhất là từ khi có Nghị quyết 136 của Ban bí thư Trung ương Đảng, cấp huyện đã được củng cố thêm một bước, nhưng nhìn chung cấp huyện ở miền núi hiện nay chưa thật mạnh để "xốc" phong trào tiến lên mạnh mẽ. Phong trào và tổ chức cơ sở đảng nhiều nơi còn yếu, phần quan trọng là do cấp huyện chưa được kiện toàn. Một số huyện còn thiếu về số lượng yếu về chất lượng. Có những huyện ủy viên không những kém về năng lực mà còn kém về phẩm chất, đạo đức, ý chí phấn đấu cách mạng bị giảm sút, không chịu đi sâu sát trực tiếp giúp cơ sở. Một số huyện ủy xảy ra thiếu đoàn kết nội bộ. Do đó, có nơi, có lúc việc củng cố cấp huyện trở thành vấn đề trước mắt. Nhưng nói chung, hai cuộc vận động cần được tiến hành đi đôi và kết hợp với nhau, không thể làm khâu này buông lỏng khâu khác. Vì bản thân hai

khâu tổ chức đó có quan hệ khăng khít với nhau, nhất là trong hoàn cảnh ở các tỉnh miền núi, cả hai khâu còn đang yếu.

ở Lạng Sơn, lúc đầu tỉnh ủy đặt vấn đề là nên giải quyết khâu nào trước, cuối cùng đã quyết định gắn hai khâu đó để cùng tiến hành. Tỉnh ủy giúp đỡ các huyện ủy xác định phương hướng phấn đấu của đảng bộ, chỉ đạo điển hình về củng cố tổ chức đảng và đẩy mạnh nhiệm vụ sản xuất và chiến đấu. Các huyện ủy bàn bạc và nhất trí về phương hướng, kế hoạch củng cố cơ sở. Từ bí thư chủ tịch đến các huyện ủy viên đều được phân công cụ thể đi xuống củng cố tổ chức cơ sở đảng, đẩy mạnh các mặt công tác ở xã. Sau một thời gian phấn đấu, củng cố được chi bộ, mọi công việc phát triển thuận lợi, các huyện ủy viên rất phấn khởi, tin vào khả năng của mình, trình độ và năng lực công tác được tiến bộ rõ rệt. Qua thực tiễn cách mạng đó, các huyện ủy lựa chọn đúng cán bộ, kiện toàn tốt những vai trò lãnh đạo chủ chốt của huyện. Chúng tôi cho rằng cách làm của Lạng Sơn là tốt. Kinh nghiệm đó cho thấy, huyện ủy cần chuyển biến mạnh sự lãnh đạo của huyện xuống cơ sở, lao vào việc củng cố cơ sở đảng để đưa phong trào tiến lên, xây dựng được nhiều chi bộ "bốn tốt" hợp tác xã tiên tiến. Đó là vấn đề rất quan trọng, rất thiết thực để các huyện ủy phấn đấu trở thành huyện ủy "bốn tốt" và tạo điều kiện xây dựng nhiều chi bộ "bốn tốt". Không nên chỉ nghĩ đến việc thay đổi người để "kiện toàn" hoặc chỉ đạo theo lối hành chính, ngồi một chỗ ra chỉ thị, chủ quan nghĩ ra nội dung kế hoạch này, kế hoạch khác. Phải lao vào phong trào xuống giúp cơ sở rèn luyện mình biến bộ. Khi đi xuống cơ sở, cán bộ cần điều tra, nghiên cứu, nắm vững tình hình, nơi nào yếu cần tìm ra nguyên nhân để có kế hoạch giải quyết. Không nên xuống cơ sở một cách lấy lệ như một số huyện ủy viên thường làm. Cố nhiên, để thực hiện nghiêm chỉnh Nghị quyết 136 của Trung ương, khu ủy, tỉnh ủy và các ngành ở khu, tỉnh đều có trách nhiệm giúp đỡ huyện, nhất là các tỉnh ủy. Nhưng bản thân huyện ủy phải tích cực, chủ động đề

ra phương hướng phấn đấu; trước mắt cần chuyển xuống củng cố tổ chức cơ sở đảng. Các đồng chí trong ban thường vụ huyện ủy ngoài phụ trách một khối, phải phụ trách vùng; huyện ủy viên phụ trách từng ngành cũng cần về giúp đỡ xã. Cán bộ xuống cơ sở cần có chương trình, kế hoạch hẳn hoi và tổ chức rút kinh nghiệm, phổ biến kinh nghiệm cho kịp thời. Huyện cần trực tiếp và cùng với xã hướng các hợp tác xã, như trực tiếp bồi dưỡng cốt cán lãnh đạo xã và hợp tác xã về những vấn đề trọng yếu thuộc chủ trương, biện pháp, kế hoạch công tác; cùng với xã xem xét việc bố trí cốt cán lãnh đạo ở từng hợp tác xã, giúp cho xã xác định nhiệm vụ phương hướng sản xuất của từng hợp tác xã; đi sâu cùng với xã kiểm tra, đôn đốc, giúp đỡ cụ thể cho hợp tác xã trong từng thời gian...

5 - Tăng cường đoàn kết nội bộ

Đoàn kết là sức mạnh Nội bộ đảng đoàn kết thì đoàn kết được các dân tộc, làm việc gì cũng xong xuôi. Không đoàn kết nhất trí với nhau thì dù đảng bộ có đông đảng viên cũng không thể lãnh đạo xây dựng phong trào vững mạnh được. Thực tế đó không cho phép chúng ta buông lỏng vấn đề đoàn kết nội bộ mà phải luôn luôn chăm lo, củng cố và tăng cường sự đoàn kết nhất trí trong cán bộ, đảng viên.

Các đảng bộ miền núi có nhiều đảng viên người của các dân tộc khác nhau. Tuy về căn bản họ đã nhất trí với nhau về đường lối, chính sách của đảng, nhưng tình cảm, tập quán sinh hoạt cũ của họ còn có chỗ khác nhau, do đó rất dễ sinh ra hiểu lầm, trở thành thành kiến và mất đoàn kết với nhau. Chúng ta cần phải thấy rõ đặc điểm đó để củng cố và tăng cường sự đoàn kết trong nội bộ đảng.

Trong mấy năm qua, đoàn kết nội bộ của các tổ chức đảng ở miền núi được tăng cường thêm một bước, do đó đã mất đoàn kết chặt chẽ được các dân tộc, đẩy mạnh khí thế chống Mỹ cứu nước và làm tốt công tác bảo vệ trị an ở địa phương. Chưa bao giờ đồng bào các dân tộc

đoàn kết nhất trí như ngày nay. Nhưng một số nơi cũng đã xảy ra mất đoàn kết trong cấp ủy, trong nội bộ tổ chức đảng, có nơi kéo dài và nghiêm trọng, làm yếu sức chiến đấu của Đảng. Hiện tượng thiếu đoàn kết, nhất trí thường biểu hiện trong việc đánh giá, nhận định tình hình và bàn bạc chủ trương công tác, thực hiện các chính sách của cấp trên ở địa phương. Song nguyên nhân bên trong thường là do chủ nghĩa cá nhân, do tác phong độc đoán gia trưởng, đôi khi mang hình thức tình cảm dân tộc để gây thành bè cánh hoặc đả kích lẫn nhau. Có nơi tuy bề ngoài bằng mặt nhưng trong bụng chưa thật đoàn kết với nhau. Tình trạng phổ biến ở một số đảng bộ là đoàn kết một chiều, không bảo đảm nguyên tắc, không đấu tranh với những sai lầm của nhau, xuê xoa kiểu gia đình, làm cho những tư tưởng tác phong, lối sống không lành mạnh có chỗ dựa và có dịp nảy nở. Đó là những hiện tượng không tốt, cần được các cấp quan tâm giải quyết.

Vấn đề quan trọng trước hết là làm cho cán bộ, đảng viên trên cơ sở nhất trí về đường lối, chính sách của Đảng nhất trí trong việc đánh giá tình hình và chủ trương công tác mà thống nhất tư tưởng và hành động, làm cho tổ chức đảng thật sự là trung tâm đoàn kết các dân tộc, tạo điều kiện thực hiện tốt các chính sách của Đảng và Nhà nước. Vì vậy việc giáo dục đường lối, chính sách quan điểm của Đảng cho cán bộ, đảng viên để tạo nên một sự nhất trí cao về tinh thần, tư tưởng là một vấn đề cơ bản nhất. Mặt khác, cần mở rộng dân chủ, thật sự để cho đảng viên bàn bạc kế hoạch thực hiện chính sách và những chủ trương công tác ở địa phương, làm cơ sở cho sự nhất trí cao trong hành động. Cần giáo dục cho cán bộ, đảng viên có thái độ tôn trọng lẫn nhau, trẻ tôn kính già, già bình đẳng với trẻ; khắc phục tư tưởng dân tộc lớn, dân tộc hẹp hòi trong quan hệ đồng chí với nhau; dần dần thanh toán những hiểu lầm, thành kiến trước đây. Không làm tốt những vấn đề này thì khó mà tăng cường đoàn kết, khó mà giải quyết tốt những hiện tượng mất đoàn kết hiện nay.

Giữ gìn đoàn kết nội bộ là nhiệm vụ chung của mỗi cán bộ, đảng viên. Mỗi người phải coi việc bảo vệ sự đoàn kết của Đảng như bảo vệ con người của mình. Song, cán bộ chủ chốt trong các cấp ủy có trách nhiệm nặng nề hơn. Thực tế cho thấy nơi nào cán bộ lãnh đạo chủ chốt nêu cao gương đoàn kết sẽ làm gương tốt cho đảng viên, đồng thời tạo điều kiện rất quan trọng để giải quyết những mâu thuẫn sinh ra mất đoàn kết nội bộ. Đoàn kết nội bộ cán bộ lãnh đạo sẽ là trung tâm để đoàn kết các dân tộc. Bí thư là linh hồn của cấp ủy, của đảng bộ. Thái độ của bí thư có ảnh hưởng quyết định đến sự đoàn kết nội bộ cấp ủy. Bí thư phải nêu cao tinh thần chí công vô tư, chủ động trong việc giải quyết những sự mất đoàn kết nội bộ và luôn luôn chăm lo củng cố, tăng cường sự đoàn kết toàn cấp ủy, đoàn kết toàn đảng bộ.

Trong mấy năm qua, đoàn kết nội bộ của các tổ chức đảng ở miền núi được tăng cường thêm một bước, do đó đã đoàn kết chặt chẽ được các dân tộc, đẩy mạnh khí thế chống Mỹ cứu nước và làm tốt công tác bảo vệ trị an ở địa phương. Chưa bao giờ đồng bào các dân tộc đoàn kết nhất trí như ngày nay. Nhưng một số cũng đã xảy ra mất đoàn kết trong cấp ủy, trong nội bộ tổ chức đảng, có nơi kéo dài và nghiêm trọng, làm yếu sức chiến đấu của Đảng. Hiện tượng thiếu đoàn kết, nhất trí thường biểu hiện trong việc đánh giá, nhận định tình hình và bàn bạc chủ trương, công tác, thực hiện các chính sách của cấp trên ở địa phương. Song nguyên nhân bên trong thường là do chủ nghĩa cá nhân, do tác phong độc đoán gia trưởng, đôi khi mang hình thức tình cảm dân tộc để gây thành bè cánh hoặc đả kích lẫn nhau. Có nơi tuy bề ngoài bằng mặt, nhưng trong bụng chưa thật đoàn kết với nhau. Tình trạng phổ biến ở một số đảng bộ là đoàn kết một chiều, không bảo đảm nguyên tắc, không đấu tranh với những sai lầm của nhau, xuê xoa kiểu gia đình, làm cho những tư tưởng, tác phong, lối sống không lành mạnh có chỗ dựa và có dịp nảy nở. Đó là những hiện tượng không tốt, cần được các cấp quan tâm giải quyết

Vấn đề quan trọng trước hết là làm cho cán bộ, đảng viên trên cơ sở nhất trí về đường lối, chính sách của Đảng nhất trí trong việc đánh giá tình hình và chủ trương công tác mà thống nhất tư tưởng và hành động, làm cho tổ chức đảng thật sự là trung tâm đoàn kết các dân tộc, tạo điều kiện thực hiện tốt các chính sách của Đảng và Nhà nước. Vì vậy, việc giáo dục đường lối, chính sách, quan điểm của Đảng cho cán bộ, đảng viên để tạo nên một sự nhất trí cao về tinh thần, tư tưởng là một mặt đề cơ bản nhất. Mặt khác, cần mở rộng dân chủ, thật sự để cho đảng viên bàn bạc kế hoạch thực hiện chính sách và những chủ trương công tác ở địa phương, làm cơ sở cho sự nhất trí cao trong hành động. Cần giáo dục cho cán bộ, đảng viên có thái độ tôn trọng lẫn nhau, trẻ tôn kính già, già bình đẳng với trẻ; khắc phục tư tưởng dân tộc lớn, dân tộc hẹp hòi trong quan hệ đồng chí với nhau; dần dần thanh toán những hiểu lầm, thành kiến trước đây. Không làm tốt những vấn đề này thì khó mà tăng cường đoàn kết, khó mà giải quyết tốt những hiện tượng mất đoàn kết hiện nay. Giữ gìn đoàn kết nội bộ là nhiệm vụ chung của mỗi cán bộ, đảng viên. Mỗi người phải coi việc bảo vệ sự đoàn kết của Đảng như bảo vệ con người của mình. Song, cán bộ chủ chốt trong các cấp ủy có trách nhiệm nặng nề hơn. Thực tế cho thấy nơi nào cán bộ lãnh đạo chủ chốt nêu cao gương đoàn kết sẽ làm gương tốt cho đảng viên, đồng thời tạo điều kiện rất quan trọng để giải quyết những mầm mống sinh ra mất đoàn kết nội bộ. Đoàn kết nội bộ cán bộ lãnh đạo sẽ là trung tâm để đoàn kết cả đảng bộ, đảng bộ đoàn kết sẽ là trung tâm đoàn kết các dân tộc. Bí thư là linh hồn của cấp ủy, của đảng bộ. Thái độ của bí thư có ảnh hưởng quyết định đến sự đoàn kết nội bộ cấp ủy. Bí thư phải nêu cao tinh thần chí công vô tư, chủ động trong việc giải quyết những mất đoàn kết trong nội bộ và luôn luôn chăm lo củng cố, tăng cường sự đoàn kết cấp ủy, đoàn kết toàn đảng bộ.

Chúng ta đều biết: Trong tổ chức của Đảng ở miền núi luôn diễn ra cuộc đấu tranh tư tưởng giữa lợi ích to lớn của cách mạng, của Đảng

với lợi ích cá nhân, giữa tư tưởng làm chủ tập thể và tư tưởng làm ăn riêng, giữa tư tưởng cách mạng triệt để với tư tưởng cầu an, hưởng lạc, giữa tư tưởng tiên tiến với tư tưởng bảo thủ lạc hậu. Những tư tưởng đó không thể "chung sống" với nhau được mà luôn luôn đấu tranh không ngừng với nhau, có lúc gay gắt. Nếu không giải quyết tốt, sẽ từ chỗ không nhất trí về tư tưởng dẫn đến chỗ không thống nhất trong hành động, chia rẽ về tổ chức, làm thiệt hại đến cách mạng. Muốn giải quyết tốt những mâu thuẫn đó, chúng ta phải tiến hành phê bình, tự phê bình cho thật tốt, thật đều trong các cấp ủy, các tổ chức của Đảng, dùng hình thức phê bình, tự phê bình để đấu tranh cho sự đoàn kết nội bộ. Mỗi lần đẩy mạnh phê bình, tự phê bình là một lần làm tăng cường sự đoàn kết nhất trí cao hơn. Chúng ta cần khắc phục lối đoàn kết một chiều, khắc phục tư tưởng hữu khuynh trong việc đấu tranh nội bộ để bảo vệ cái đúng, phát huy cái tốt, giữ gìn đoàn kết nội bộ. Cố nhiên, đối với trình độ của cán bộ, đảng viên miền núi, chúng ta cần có kế hoạch nâng dần trình độ đấu tranh nội bộ lên từng bước, không nên sốt ruột, không nên rập khuôn như những nơi khác. Nhưng không có nghĩa là vin vào "đặc điểm miền núi" mà thủ tiêu đấu tranh, không dám phê bình những tư tưởng sai lầm làm hại đến lợi ích cách mạng, hại đến sức chiến đấu của tổ chức của Đảng.

Đối với những mất đoàn kết nặng, các cấp ủy trên cần có kế hoạch kết hợp giữa công tác tư tưởng, tổ chức và kiểm tra dân chủ kỷ luật để giúp đỡ cơ sở giải quyết. Nghiên cứu kỹ nguyên nhân, tình tiết của nó để có kế hoạch giải quyết tận gốc, trong đó biện pháp chủ yếu là giáo dục tư tưởng. Trên cơ sở nâng cao sự giác ngộ đối với lợi ích to lớn của Đảng, của nhân dân, nâng cao tinh thần trách nhiệm và tinh thần thương yêu đồng chí mà tự giác nhận rõ sai lầm, quyết tâm sửa chữa, đoàn kết với nhau. Có thái độ nghiêm khắc đối với những người vì mưu đồ cá nhân làm lại đến sự đoàn kết nội bộ. Có như vậy chúng ta mới tạo nên sự thống nhất cao về chính trị, tư tưởng và tổ chức, làm cho

tổ chức cơ sở đảng thật sự là nòng cốt đoàn kết các dân tộc, tiến lên giành những thắng lợi to lớn.

Nói tóm lại yêu cầu của sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước của cả nước và công cuộc xây dựng miền núi, xây dựng vững chắc căn cứ địa cách mạng đang đòi hỏi chúng ta tăng cường hơn nữa công tác củng cố tổ chức cơ sở đảng về chính trị, tư tưởng và tổ chức, nhằm nâng cao tính chất giai cấp, tính chất tiên phong của Đảng, nâng cao sức chiến đấu và năng lực lãnh đạo của tổ đảng.

Muốn thực hiện tốt yêu cầu trên, các cấp ủy cần coi trọng việc trực tiếp chỉ đạo công tác này, không khoán trắng cho các ban chuyên môn của mình. Đảng ủy cơ sở, huyện ủy có trách nhiệm trực tiếp đối với việc củng cố tổ chức cơ sở đảng, nhưng sự chỉ đạo của tỉnh ủy rất quan trọng. Công tác xây dựng Đảng của đảng bộ tỉnh đó có được đẩy mạnh hay không, các cấp ủy bên dưới có quan tâm chỉ đạo công tác này hay không, chủ yếu là do sự chỉ đạo của tỉnh ủy. Kinh nghiệm của nhiều nơi đã cho ta thấy rõ: nơi nào bí thư và bộ phận thường trực của tỉnh ủy chuyển biến mạnh, thật sự bắt tay làm công tác củng cố tổ chức cơ sở đảng thì toàn cấp ủy sẽ chú ý, các cấp dưới cũng làm mạnh. Nơi nào cấp ủy còn coi nhẹ, công tác xây dựng Đảng còn chưa thành công của tập thể cấp ủy thì không thể nào đẩy mạnh được, tình trạng non kém của tổ chức cơ sở đảng bị kéo dài.

Vì vậy, trong khi bảo đảm sự lãnh đạo sâu sát và toàn diện, các cấp ủy nhất thiết phải chỉ đạo chặt chẽ công tác xây dựng Đảng coi trọng đặc biệt việc củng cố tổ chức cơ sở đảng. Bộ phận thường trực của cấp ủy cần dành nhiều thời giờ suy nghĩ và thật sự bắt tay vào làm công tác xây dựng Đảng. Một cấp ủy viên chỉ làm những việc chuyên môn, nghiệp vụ như các cán bộ khác, không làm công tác đảng thì không thể làm tròn nhiệm vụ của mình. Trong khi bàn phương hướng nhiệm vụ của đảng bộ, cấp ủy cần bàn kỹ công tác xây dựng Đảng. khi

tổng kết và sơ kết công tác cũng phải sơ kết kỹ công tác này. Cấp ủy cần lãnh đạo chặt chẽ, phối hợp các ban, các ngành, các đoàn thể trong việc củng cố tổ chức cơ sở đảng. Nhưng nơi yếu có nhiều khó khăn và các vùng cao cần được đặc biệt coi trọng. Cấp ủy phải trực tiếp xuống giúp đỡ, phải giành sự ưu tiên về cán bộ, phương tiện cho những nơi này. Cần kiện toàn các ban làm công tác đảng của cấp ủy để thật sự giúp cấp ủy nghiên cứu, đôn đốc, kiểm tra công tác xây dựng cơ sở đảng. Trong khi tập trung củng cố chi bộ ở nông thôn, các cấp ủy cần coi trọng củng cố chi bộ các cơ quan của tỉnh, huyện cho vững mạnh để cán bộ, đảng viên thật sự lăn lộn, xuống củng cố cơ sở, nêu gương tốt về đạo đức, sinh hoạt, tác phong cho cán bộ, đảng viên ở cơ sở. Làm cho công tác củng cố tổ chức cơ sở đảng ở miền núi thành nhiệm vụ chung của các cấp ủy, của mỗi cán bộ, đảng viên, xứng đáng với tầm quan trọng và tính cấp bách của nó.